

Сергій Лісовець,
здобувачка 1 курсу магістратури
спеціальності 032 «Історія та археологія»,
Західноукраїнський національний університет

Науковий керівник:
Ігор Дацків,
доктор історичних наук, професор,
професор кафедри Міжнародних відносин та дипломатії,
Західноукраїнський національний університет

РОЛЬ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ-МІЖНАРОДНИКІВ

Актуальність висвітлення окресленої теми пов'язана із багатьма факторами. Однак самим вагомим на сучасному етапі розвитку суспільства є посилення значимості іноземної мови як дієвого, ефективного інструмента соціально-економічного, наукового, технічного та загальнокультурного прогресу [2].

Головною метою навчання іноземної мови слугує становлення і розвиток мовної комунікації, необхідної для подальшого результативної професійної діяльності. Тому нині іноземна підготовка студентів набула особливої значимості, оскільки іноземна мова є інструментом професійної діяльності [4].

Слід відмітити, що від підготовки майбутніх фахівців міжнародних відносин залежить успішність розв'язання зовнішньо-політичних, економічних і соціокультурних завдань. У цьому процесі потрібно враховувати різницю в ментальності, яка може привести до виникнення речових комунікативних бар'єрів. Фахівці, що говорять на різних мовах і, відповідально, належать до різних культур, по-різному сприймають світ [1; 3]. Фахівцям, які будуть працювати в сфері міжнародних відносин, необхідно навчатися не тільки іноземним мовам, але й міжкультурній комунікації для врахування соціокультурного середовища тієї країни, мова якої вивчається.

Як показує практика, за останні кілька десятиліть значно змінилися вимоги до рівня та якості професійної підготовки фахівців-міжнародників. Що стосується української дипломатичної школи, то вона традиційно включає формування таких професійних якостей, як висока працездатність, глибокі комунікативні навички, аналітичне мислення, ерудиція, стриманість, уміння створювати позитивний імідж своєї країни, здатність залучати людей і здійснювати на них певний вплив з метою формування зовнішньої політики приймаючої сторони.

Зазначимо, що серед основних напрямів підготовки фахівців з міжнародних відносин у закладі вищої освіти слід формувати ті компетенції, які мають прямий зв'язок із міжнародною діяльністю [5].

Отже, слід зробити висновок про те, що у майбутніх фахівців міжнародних відносин необхідно повсякчас формувати професійно значущі компетенції лінгво-соціокультурного характеру на кожному етапі навчання та постійно розширювати їхній лінгвокультурний особистісний простір, допомагати побачити закономірність культурно-мовних явищ і краще зрозуміти національну картину кожного суспільства.

Список використаної літератури

1. Волошинова Л. В. Аудіовізуальні мистецтва в системі професійної мовної підготовки майбутнього фахівця у сфері міжнародних відносин: автор. дис. канд. пед. наук: 13.00.04 / Інститут педагогіки і психології професійної освіти Академії педагогічних наук України. Київ, 2004. 17 с.

2. Жигунова В. Професійне спрямування іншомовної підготовки майбутніх фахівців з міжнародної інформації на засадах компетентнісного підходу: автореф. дис. ... канд. пед. наук. Хмельницький нац. ун-т. Хмельницький: Вид. від. Хмельницького нац. ун-ту, 2019. 20 с.

3. Ребуха Л. З., Рудакевич О. М. Особливості міжкультурної комунікації у практиці соціальної роботи в умовах поліетнічного регіону. *Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Педагогіка та психологія»* : зб. наук. пр. 2020. Вип. 1 (11). С. 207–210.

4. Скирда Т. С. Формування академічної мобільності майбутніх бакалаврів з міжнародних відносин у професійній підготовці. Дис. на здобуття наук. ступеня кандидата педагогічних наук зі спеціальності 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти (01 Освіта / Педагогіка). Національний авіаційний університет. Київ, 2020. 340 с.

5. Цимбалістий В. Ф. Теорія міжнародних відносин : навч. посібник. 3-тє вид. доповнене та виправлене. Львів: «Новий Світ-2000», 2009. 360 с.

Iryna Bilous,

PhD in Economics, Associate Professor of
the Department of Educology and Pedagogy,
West Ukrainian National University

Zhu Weijun,

1st year of master's degree student in 011 Educational,
pedagogical sciences, educational-professional program
«Management of educational institutions»,
West Ukrainian National University

MODERN TENDENCIES OF HIGHER SCHOOL PEDAGOGY IN CHINA

The reform and opening up has accelerated the development of China's knowledge economy. In recent years the development of higher education in China, it has made a lot of achievements, the popularization of higher education enables more people to study in school, improve the quality of China's population, and plays an important role in China's economic development and social progress and the improvement of comprehensive national strength.

The total scale of higher education in China has ranked first in the world. While the rapid expansion and popularization of higher education, it will inevitably bring some problems, such as the increase of the number of universities or the blind expansion of enrollment, which directly leads to the decline of the quality of students. Moreover, for teachers, too many students increase the burden of classroom teaching, which will affect the teaching quality and scientific research level of teachers.